

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 9. julija 2015*

„Pritožba — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Člen 101 PDEU — Člen 53 Sporazuma EGP — Svetovni trg zaslonov s tekočimi kristali (LCD) — Določitev cen — Globe — Smernice o načinu določanja glob (2006) — Točka 13 — Določitev vrednosti prodaje, povezane s kršitvijo — Notranja prodaja zadevnega proizvoda zunaj EGP — Upoštevanje prodaje končnih proizvodov, v katere je vgrajen zadevni proizvod, tretjim osebam v EGP“

V zadevi C-231/14 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 8. maja 2014,

InnoLux Corp., nekdanja Chimei InnoLux Corp., s sedežem v Miaoli Countyju (Tajvan), ki jo zastopata J.-F. Bellis, odvetnik, in R. Burton, solicitor,

tožeča stranka,

druga stranka v postopku je

Evropska komisija, ki jo zastopajo A. Biolan, F. Ronkes Agerbeek in P. Van Nuffel, agenti, z naslovom za vročanje v Luxembourg,

tožena stranka na prvi stopnji,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi M. Ilešič, predsednik senata, A. Ó Caoimh (poročevalec), C. Toader, sodnica, E. Jarašiūnas in C. G. Fernlund, sodnika,

generalni pravobranilec: M. Wathelet,

sodna tajnica: L. Hewlett, glavna administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 4. februarja 2015,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 30. aprila 2015

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

- 1 Družba InnoLux Corp., prej Chimei InnoLux Corp. (v nadaljevanju: InnoLux) s pritožbo predlaga razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije InnoLux/Komisija (T-91/11, EU:T:2014:92, v nadaljevanju: izpodbijana sodba) v delu, v katerem je to, prvič, spremenilo Sklep Komisije C(2010) 8761 final z dne 8. decembra 2010 v zvezi s postopkom na podlagi člena 101 [PDEU] in člena 53 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru (zadeva COMP/39.309 – LCD), katerega povzetek je bil objavljen v Uradnem listu Evropske unije z dne 7. oktobra 2011 (UL C 295, str. 8), (v nadaljevanju: sporni sklep), tako da je določilo, da znaša globa, ki je bila pritožnici naložena na podlagi člena 2 tega sklepa, 288.000.000 EUR, in drugič, v preostalem zavrnilo njeno tožbo, s katero je predlagala razglasitev ničnosti navedenega sklepa v delu, v katerem jo zadeva, in znižanje zneska te globe.

Pravni okvir

- 2 Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov [101 PDEU] in [102 PDEU] (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205) v odstavkih 2 in 3 člena 23 določa:

„2. Komisija lahko podjetjem in podjetniškim združenjem z odločbo naloži globe, kadar naklepno ali iz malomarnosti:

(a) kršijo člen [101 PDEU] ali [102 PDEU] [...]

[...]

Za vsako podjetje [...], udeleženo pri kršitvi, globa ne presega 10 % njegovega celotnega prometa v predhodnem poslovnem letu.

[...]

3. Pri določanju višine globe se upošteva teža, pa tudi trajanje kršitve.“

- 3 V točki 13 Smernic o načinu določanja glob, naloženih v skladu s členom 23(2)(a) Uredbe št. 1/2003 (UL 2006, C 210, str. 2, v nadaljevanju: Smernice o načinu določanja glob), je pod naslovom „Določitev vrednosti prodaje“ navedeno:

„Za določitev osnovnega zneska globe, ki se naloži, bo Komisija uporabila vrednost prodaje blaga ali storitev podjetja, neposredno ali posredno [...] povezane s kršitvijo, v upoštevnem geografskem območju znotraj ozemlja [Evropskega gospodarskega prostora (EGP)] [...]“

Dejansko stanje in sporni sklep

- 4 Dejansko stanje iz spora in spornega sklepa, kot izhaja iz točk od 1 do 27 izpodbijane sodbe, se lahko povzame, kot je navedeno v nadaljevanju.
- 5 Družba Chi Mei Optoelectronics Corp. (v nadaljevanju: CMO) je bila družba tajvanskega prava, ki je nadzirala skupino družb, ki so imele sedeže po vsem svetu in katerih dejavnost je bila proizvodnja zaslonov s tekočimi kristali z aktivno matriko (Liquid Crystal Displays, v nadaljevanju: zasloni LCD).

- 6 Družba CMO je 20. novembra 2009 z družbama InnoLux Display Corp. in TPO Displays Corp. sklenila dogovor o združitvi. Na podlagi tega dogovora sta družbi TPO Displays Corp. in CMO 18. marca 2010 prenehali obstajati. Preostali pravni subjekt je dvakrat zamenjal ime, in sicer najprej iz InnoLux Display Corp. v Chimei InnoLux Corp. in nato v InnoLux, ki je pritožnica v tem pritožbenem postopku.
- 7 Družba Samsung Electronics Co. Ltd (v nadaljevanju: Samsung), družba korejskega prava, je Komisiji predložila predlog za priznanje imunitete pred globo na podlagi Obvestila Komisije o imuniteti pred globami in zmanjševanju glob v primerih kartelov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 155). Družba Samsung je ob tem prijavila obstoj kartela glede nekaterih vrst zaslonov LCD med več podjetji, med katerimi je bila tudi pritožnica.
- 8 Komisija je 23. novembra 2006 družbi Samsung v skladu s točko 15 navedenega obvestila priznala pogojno imuniteto, predlog druge družbe, in sicer LG Display Co. Ltd (v nadaljevanju: LGD), ki je tudi družba korejskega prava, pa je zavrnila.
- 9 Komisija je 27. maja 2009 uvedla upravni postopek in sprejela obvestilo o ugotovitvah o možnih kršitvah, ki je bilo naslovljeno na 16 družb, med njimi na CMO in na dve evropski hčerinski družbi, ki sta v 100-odstotni lasti zadnjenavedene, to sta Chi Mei Optoelectronics BV in Chi Mei Optoelectronics UK Ltd. V tem obvestilu o ugotovitvah o možnih kršitvah je zlasti pojasnila razloge, iz katerih sta bili ti hčerinski družbi CMO ob upoštevanju sodne prakse Splošnega sodišča spoznani za solidarno odgovorni za kršitve družbe CMO.
- 10 Naslovnice obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah so Komisijo v predpisanem roku pisno seznanile s svojimi stališči glede očitkov, ki so se nanašali nanje. Poleg tega je več od teh naslovnice, med njimi pritožnica, na obravnavi 22. in 23. septembra 2009 izkoristilo pravico do ustne izjave.
- 11 Stranke so bile z zahtevo za informacije z dne 4. marca 2010 in dopisom z dne 6. aprila 2010 med drugim pozvane, naj predložijo podatke glede vrednosti prodaje, ki se bo upoštevala pri določitvi glob, in podajo stališča v zvezi s tem vprašanjem. Družba CMO je na navedeni dopis odgovorila 23. aprila 2010.
- 12 Komisija je 8. decembra 2010 sprejela sporni sklep. Ta je bil poslan šestim od 16 družb naslovnice obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah, med katerimi so bile tudi pritožnica, LGD in AU Optronics Corp. (v nadaljevanju: AUO). Nasprotno pa se ni več nanašal na hčerinski družbi pritožnice.
- 13 Komisija je v spornem sklepu ugotovila obstoj kartela šestih velikih mednarodnih proizvajalcev zaslonov LCD, med katerimi so tudi pritožnica ter družbi LGD in AUO, v zvezi z dvema vrstama teh proizvodov, in sicer zasloni LCD v velikosti dvanajst palcev ali več, to so zasloni LCD za informacijsko tehnologijo, s katerimi so opremljeni prenosni računalniki in računalniški zasloni, in zasloni LCD za televizijske sprejemnike (v nadaljevanju: skupaj: kartelni zasloni LCD).
- 14 Iz spornega sklepa je razvidno, da se je ta kartel odražal kot enotna in trajajoča kršitev člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 5) (v nadaljevanju: Sporazum EGP), ki je trajala vsaj od 5. oktobra 2001 do 1. februarja 2006. V tem obdobju so udeleženci kartela sklicali številne večstranske sestanke, ki so se imenovali „sestanki kristal“. Vsebina teh sestankov je bila očitno protikonkurenčna, saj so imeli udeleženci na njih priložnost zlasti določiti najnižje cene kartelnih zaslonov LCD, razpravljati o svojih cenovnih načrtih za preprečitev zniževanja teh cen ter usklajevati povišanje cen in raven proizvodnje. V kršitvenem obdobju so se udeleženci kartela tudi dvostransko srečevali in si pogosto izmenjevali podatke o vsebinah, obravnavanih na „sestankih kristal“. Poleg tega so sprejeli ukrepe za preveritev, ali so se odločitve, sprejete na teh sestankih, izvajale.

- 15 Komisija je pri določitvi glob, naloženih s spornim sklepom, uporabila smernice o načinu določanja glob. Na podlagi teh smernic je določila vrednost prodaj kartelnih zaslonov LCD, ki so bili neposredno ali posredno zajeti s kršitvijo. Zato je prodaje, ki so jih opravili udeleženci kartela, razvrstila v tri skupine:
- „neposredna prodaja v EGP“, ki obsega prodajo kartelnih zaslonov LCD drugemu podjetju v EGP;
 - „neposredna prodaja v EGP prek predelanih proizvodov“, ki obsega prodajo kartelnih zaslonov LCD v okviru skupine, ki ji pripada proizvajalec, vgrajenih v končne proizvode, ki so prodani drugemu podjetju v EGP, ter
 - „posredna prodaja“, ki obsega prodajo kartelnih zaslonov LCD drugemu podjetju, ki je zunaj EGP, ki te zaslone nato vgradi v končne proizvode, ki jih proda v EGP.
- 16 Vendar je Komisija presodila, da je dovolj, če upošteva prvi dve skupini, navedeni v prejšnji točki, saj vključitev tretje skupine ni nujna za to, da bi naložene globe dosegle zadosten odvračalni učinek.
- 17 Komisija je zavrnila ugovor pritožnice, ki se je nanašal na to, da bi bilo treba vrednost upoštevni prodaj izračunati tako, da se ne upoštevajo „neposredne prodaje v EGP prek predelanih proizvodov“.
- 18 Poleg tega je Komisija na podlagi Obvestila Komisije o imuniteti pred globami in zmanjševanju glob v primerih kartelov potrdila popolno imuniteto, priznano družbi Samsung. Nasprotno pa je menila, da pritožnica na podlagi svojega sodelovanja ni upravičena do znižanja globe.
- 19 Komisija je zlasti na podlagi teh ugotovitev v členu 2 spornega sklepa pritožnici naložila plačilo globe v višini 300.000.000 EUR.

Izpodbijana sodba

- 20 Pritožnica je s tožbo, ki je bila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložena 21. februarja 2011, predlagala delno razglasitev ničnosti spornega sklepa in znižanje zneska globe, ki jima je bila s tem sklepom naložena.
- 21 Pritožnica je v utemeljitev predloga navedla tri tožbene razloge, od katerih se je prvi nanašal na to, da je Komisija uporabila pravno napačen pojem, in sicer „neposredna prodaja v EGP prek predelanih proizvodov“, ko je določila vrednost upoštevne prodaje za določitev globe, tretji tožbeni razlog pa na to, da je v upoštevno prodajo, ki jo je Komisija uporabila glede nje, nepravilno vključila druge prodaje, ki se ne nanašajo na kartelne zaslone LCD.
- 22 Splošno sodišče je v izpodbijani sodbi ugodilo zadnjenavedenemu tožbenemu razlogu in zato na podlagi neomejene sodne pristojnosti znižalo globo pritožnice na 288.000.000 EUR. V preostalem je Splošno sodišče tožbo zavrnilo.

Predlogi strank in postopek pred Sodiščem

- 23 Pritožnica s pritožbo Sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano sodbo razveljavi v delu, v katerem je bila zavrnjena njena tožba za razglasitev delne ničnosti spornega sklepa;
 - sporni sklep razglasi za delno ničen in v okviru izvrševanja svoje neomejene pristojnosti zniža znesek globe, ki ji je bila naložena, in

— Komisiji naloži plačilo stroškov postopka tako pred Sodiščem kot pred Splošnim sodiščem.

24 Komisija predlaga zavrnitev pritožbe in naložitev plačila stroškov pritožnici.

Predlog za ponovno odprtje ustnega dela postopka

25 Komisija je po razglasitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca z vlogo, ki jo je v sodnem tajništvu Sodišča vložila 6. maja 2015, predlagala ponovno odprtje ustnega dela postopka. Komisija je v utemeljitev tega predloga v bistvu navedla, da so s sklepnimi predlogi generalnega pravobranilca spremenjeni nekateri od njenih argumentov in da sklepni predlogi temeljijo na delih pritožbe, ki so zavajajoči in v katerih je dejansko stanje napačno ugotovljeno.

26 Najprej je treba ugotoviti, da Statut Sodišča Evropske unije in Poslovnik Sodišča strankam ne dajeta možnosti, da predložijo stališča v odgovor na sklepne predloge generalnega pravobranilca (glej sodbo Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, točka 30 in navedena sodna praksa).

27 V skladu s členom 252, drugi odstavek, PDEU je dolžnost generalnega pravobranilca, da popolnoma nepristransko in neodvisno javno predstavi obrazložene sklepne predloge o zadevah, pri katerih je v skladu s Statutom Sodišča Evropske unije zahtevano njegovo sodelovanje. Sodišča ne zavezujejo niti predlog generalnega pravobranilca niti obrazložitev, ki ga vodi do njega (glej sodbo Komisija/Parker Hannifin Manufacturing in Parker-Hannifin, C-434/13 P, EU:C:2014:2456, točka 29 in navedena sodna praksa).

28 Nestrinjanje stranke s sklepnimi predlogi generalnega pravobranilca, ne glede na vprašanja, ki jih preizkusi v njih, zato samo po sebi ne more biti razlog, ki bi upravičeval ponovno odprtje ustnega postopka (sodba E.ON Energie/Commission, C-89/11 P, EU:C:2012:738, točka 62).

29 Tako lahko Sodišče v skladu s členom 83 Poslovnika po opredelitvi generalnega pravobranilca kadar koli odredi ponovno odprtje ustnega dela postopka, zlasti če meni, da zadeva ni dovolj razjasnjena ali če je v zadevi treba odločiti na podlagi argumenta, o katerem stranke ali zainteresirani subjekti iz člena 23 Statuta Sodišča niso razpravljali (sodba Nordzucker, C-148/14, EU:C:2015:287, točka 24).

30 To za zadevni primer ne velja. Tako kot pritožnica je namreč tudi Komisija v pisnem in ustnem delu postopka v utemeljitev svojih predlogov predstavila dejanske in pravne argumente. Tako Sodišče po opredelitvi generalnega pravobranilca meni, da ima vse podatke, ki so potrebni za sprejetje odločitve in o katerih je potekala razprava pred njim.

31 Glede na zgoraj navedeno Sodišče meni, da ponovnega odprtja ustnega postopka ni treba odrediti.

Pritožba

32 Pritožnica v utemeljitev pritožbe navaja dva pritožbena razloga. Prvi pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava, ker naj bi Splošno sodišče s kršitvijo člena 101 PDEU in člena 53 Sporazuma EGP pri izračunu višine globe z uporabo pojma „neposredna prodaja v EGP prek predelanih proizvodov“ upoštevalo notranjo prodajo proizvodov, na katere se nanaša kršitev, ki jih je pritožnica opravila zunaj EGP, zgolj zaradi vgrajenosti teh proizvodov v končne proizvode, ki so bili namenjeni prodaji tretjim neodvisnim osebam v EGP. Drugi pritožbeni razlog se nanaša na napačno uporabo prava, ker naj bi Splošno sodišče z uporabo navedenega pojma pri vseh udeležencev v kartelu, ki so vertikalno integrirani, kršilo načelo prepovedi diskriminacije.

Prvi pritožbeni razlog: upoštevanje prodaje končnih proizvodov, v katere so vgrajeni proizvodi, na katere se nanaša kršitev, pri izračunu višine globe

Trditve strank

- 33 Prvič, pritožnica Splošnemu sodišču očita, da je s kršitvijo točke 13 Smernic o načinu določanja glob v vrednost prodaje, ki se upošteva za izračun globe, vključilo njeno prodajo končnih proizvodov v EGP kot „neposredno prodajo v EGP prek predelanih proizvodov“, čeprav ta prodaja ni povezana s kršitvijo v smislu navedene določbe.
- 34 Po mnenju pritožnice je namreč kršitev, ki je ugotovljena v spornem sklepu, povezana le z zasloni LCD, ne pa s končnimi proizvodi, v katere so ti vgrajeni, ker je zgolj prodaja v EGP, ki je v zvezi s kršitvijo, v smislu navedene točke 13 prodaja zaslonov LCD, ki so bili prodani tretjim osebam ali dobavljeni znotraj skupine povezanim strankam. Čeprav je zaslon LCD sestavni del končnega proizvoda, naj predmet prodaje ne bi bil zaslon LCD, ki je namenjen temu, da se ga vgradi v končni proizvod, ampak končni proizvod sam. Vendar naj prodaja končnega proizvoda ne bi bila opravljena na trgu, na katerega se nanaša kršitev. Zato naj prodaja končnih proizvodov v EGP ne bi mogla izkriviti konkurence na trgu zaslonov LCD v EGP. Ta prodaja naj torej ne bi bila zajeta v ugotovitvi kršitve iz spornega sklepa.
- 35 Pritožnica meni tudi, da je Splošno sodišče napačno vzpostavilo razlikovanje med notranjimi dobavami, ki so jih opravili vertikalno integrirani subjekti, ki so bili udeleženi v kartelu, glede na to, ali ti s kupci, s katerimi so povezani, sestavljajo enotno podjetje, kar ustreza skupini „neposredna prodaja v EGP prek predelanih proizvodov“, ali pa s takimi kupci ne sestavljajo takega enotnega podjetja, kar ustreza skupini „neposredna prodaja v EGP“. V ugotovitvi kršitve naj ne bi bilo ničesar, kar bi utemeljevalo tako razlikovanje, ker navedena ugotovitev zajema prodajo znotraj skupine.
- 36 Pritožnica v zvezi s tem navaja, da je Splošno sodišče v točkah 48 in 49 izpodbijane sodbe napačno presodilo, da je odločitev, da se upošteva „neposredna prodaja v EGP prek predelanih proizvodov“, toliko bolj utemeljena, ker iz dokazov izhaja, da so se kartelni zasloni LCD podjetjem, ki so bila udeležena v kartelu, prodajali po ceni, na katero je vplival ta kartel, in da so udeleženci v kartelu vedeli, da je cena kartelnih zaslonov LCD vplivala na ceno končnih proizvodov, v katere so bili vgrajeni. Te ugotovitve naj bi se namreč nanašale na vse udeležence v kartelu. Razlikovanje med „dejanskimi“ notranjimi prodajami, ki jih je mogoče upoštevati kot take pri izračunu globe, in tistimi, ki niso „dejanske“, ki jih je mogoče zanemariti in nadomestiti z „dejanskimi“ prodajami zaslonov LCD, ki so vgrajeni v končni proizvod, tretjim osebam, naj bi zato bilo povsem umetno.
- 37 Drugič, pritožnica meni, da je Komisija kršila sodno prakso Splošnega sodišča, ki izhaja iz sodbe Europa Carton/Komisija (T-304/94, EU:T:1998:89) in ki jo je Sodišče potrdilo v sodbi Guardian Industries in Guardian Europe/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363), ker je ta institucija, namesto da bi notranje prodaje obravnavala enako kot prodaje tretjim osebam, za nekatere naslovnike spornega sklepa uporabila drugačno merilo, da bi določila kraj njihovih notranjih prodaj.
- 38 Po mnenju pritožnice je v primeru prodaj zaslonov LCD tretjim osebam merilo, ki ga je uporabila Komisija, kraj dobave zaslonov LCD, ki so namenjeni vgradnji v končne proizvode, ne glede na to, kje je kraj prodaje končnih proizvodov. Nasprotno pa naj bi se glede notranjih dobav zaslonov LCD, ki jih je opravila družba InnoLux, merilo nanašalo na kraj dobave končnih proizvodov, v katere je vgrajen zaslon LCD, ne glede na to, kje so bili zasloni LCD vgrajeni v končne proizvode. Komisija naj bi tako notranje dobave zaslonov LCD, ki so jih opravili nekateri naslovniki, ki so vertikalno integrirani, obravnavala različno, in sicer manj ugodno. Če se je kartel nanašal tako na notranje prodaje kot na prodaje tretjim osebam, naj bi bila pravilna uporaba sodbe Europa Carton/Komisija (T-304/94, EU:T:1998:89) taka, da bi se upoštevalo vse dobave zaslonov LCD, ki jih je opravil kateri koli udeleženec v kartelu v EGP, ne glede na to, ali so bile opravljene znotraj skupine ali za tretje osebe.

- 39 Tretjič, pritožnica navaja, da iz sodbe Ahlström Osakeyhtiö in drugi/Komisija (C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 in od C-125/85 do C-129/85, EU:C:1993:120) izhaja, da v pristojnost Evropske unije ne spada celotna prodaja, opravljena v EGP, temveč le prodaja zadevnega proizvoda, ki se opravi v EGP in ki je predmet usklajenega ravnanja, v zvezi s katerim je bila ugotovljena kršitev. Vendar naj bi bila v obravnavanem primeru kršitev povezana le z zasloni LCD, ne pa s končnimi proizvodi, v katere so bili vgrajeni ti zasloni. Zato naj bi Splošno sodišče v točki 70 izpodbijane sodbe napačno presodilo, da sodba Ahlström Osakeyhtiö in drugi/Komisija (C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 in od C-125/85 do C-129/85, EU:C:1993:120) omogoča upoštevanje notranjih dobav zaslonov LCD, ki jih je opravila pritožnica zunaj EGP, ker so jih družbe, ki so del istega podjetja, vgradile v končne proizvode in ker jih je to podjetje prodalo v EGP.
- 40 Pritožnica tudi meni, da je Splošno sodišče s tem, da je v točki 46 izpodbijane sodbe navedlo, da je prodaja končnih proizvodov, v katere so bili vgrajeni zasloni LCD, „vplivala na konkurenco v EGP“, kršilo merilo, ki je bilo določeno v sodbi Ahlström Osakeyhtiö in drugi/Komisija (C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 in od C-125/85 do C-129/85, EU:C:1993:120). Ta prodaja končnih proizvodov naj namreč ne bi bila opravljena na trgu EGP, na katerega se nanaša kršitev. Navedena prodaja naj že po definiciji torej ne bi mogla vplivati na konkurenco na tem trgu. Opredelitev „prodaja, ki je v zvezi z EGP“ naj ne bi zadostovala za vzpostavitev pristojnosti Unije na podlagi merila, določenega v sodbi Ahlström Osakeyhtiö in drugi/Komisija (C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 in od C-125/85 do C-129/85, EU:C:1993:120). Nasprotno, treba naj bi bilo dokazati obstoj prodaj proizvodov, na katere se nanaša kršitev, to je zaslonov LCD, v EGP.
- 41 Četrtrič, pritožnica meni, da je treba v nasprotju s točko 33 sodbe Istituto Chemioterapico Italiano in Commercial Solvents/Komisija (6/73 in 7/73, EU:C:1974:18) šteti, da notranja dobava zaslonov LCD proizvodnim obratom, ki so v EGP – kot v primeru družbe Samsung – ni prodaja v EGP, če se končni proizvodi, v katere so zasloni LCD vgrajeni, prodajo zunaj EGP. Stališče, da notranja prodaja zaslonov LCD v EGP omejuje konkurenco znotraj tega ozemlja le, če je končni proizvod, v katerega je vgrajen zaslon LCD, prodan v EGP, naj bi bilo napačno.
- 42 Petič, pritožnica trdi, da merilo, ki sta ga uporabila Komisija in Splošno sodišče za opredelitev kraja njenih notranjih dobav, povzroča tveganje vzporednih sankcij in spora o pristojnosti z drugimi organi, pristojnimi za konkurenco, ker lahko vodi do tega, da za eno transakcijo več organov po svetu, pristojnih za konkurenco, ugotovi kršitev in naloži sankcijo. Tako če v obravnavani zadevi Komisija naloži globo za transakcijo, ki se nanaša na sestavni del, ki je bil dobavljen zunaj EGP, ker je bil končni proizvod, v katerega je bil vgrajen ta sestavni del, prodan v EGP, bi bila lahko ista transakcija hkrati sankcionirana zunaj in znotraj EGP.
- 43 Komisija meni, da pri razlogovanju Splošnega sodišča, s katerim je zavrnilo trditve pritožnice, ni bilo napačno uporabljeno pravo. Zato naj bi bil prvi pritožbeni razlog neutemeljen. Poleg tega naj bi bil zadnji argument, ki je bil predstavljen v okviru navedenega pritožbenega razloga, nov in s tem nedopusten, ker je bil prvič naveden v tej pritožbi.

Presoja Sodišča

- 44 Pritožnica s prvim pritožbenim razlogom v bistvu navaja, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je v vrednost prodaje, ki se upošteva pri izračunu globe, ki ji je naložena, kot „neposredno prodajo v EGP prek predelanih proizvodov“ vključila njeno prodajo končnih proizvodov v EGP, ki so jo po tem, ko so bili vanje vgrajeni kartelni zasloni LCD, opravile njene hčerinske družbe, ki so zunaj EGP in ki so v njeni 100-odstotni lasti, čeprav ta prodaja ni povezana s kršitvijo. Splošno sodišče naj bi s tem kršilo tako točko 13 Smernic o načinu določanja glob kot upošteveno sodno prakso Sodišča in Splošnega sodišča ter omejitve krajevne pristojnosti Komisije.

- 45 Spomniti je treba, da člen 23(2), drugi odstavek, Uredbe (ES) št. 1/2003 določa, da za vsako podjetje in vsako podjetniško združenje, udeleženo pri kršitvi, globa ne presega 10 % njegovega celotnega prometa v predhodnem poslovnem letu.
- 46 Kot je že presodilo Sodišče, mora Komisija v vsakem posameznem primeru in ob upoštevanju sobesedila in ciljev sistema sankcij, ki ga določa navedena uredba, presoditi želeni vpliv na zadevno podjetje, zlasti glede na promet, ki odraža njegov dejanski gospodarski položaj v obdobju, v katerem je bila kršitev storjena (sodbe Britannia Alloys & Chemicals/Komisija C-76/06 P, EU:C:2007:326, točka 25; Guardian Industries in Guardian Europe/Komisija, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, točka 53, in LG Display in LG Display Taiwan/Komisija, C-227/14 P, EU:C:2015:258, točka 49).
- 47 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je za določitev zneska globe dopustno upoštevati celotni promet podjetja, ki je, čeprav približen in nepopoln, pokazatelj njegove velikosti in gospodarske moči, ter del prometa, ki je bil ustvarjen s proizvodi, ki so predmet kršitve, in je lahko pokazatelj njenega obsega (sodbe Musique Diffusion française in drugi/Komisija, od 100/80 do 103/80, EU:C:1983:158, točka 121; Guardian Industries in Guardian Europe/Komisija, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, točka 54, in LG Display in LG Display Taiwan/Komisija, C-227/14 P, EU:C:2015:258, točka 50).
- 48 Iz sodne prakse Sodišča je razvidno, da čeprav daje člen 23(2) Uredbe št. 1/2003 Komisiji diskrecijsko pravico, njeno izvajanje vseeno omejuje z določitvijo objektivnih meril, ki jih mora ta upoštevati. Tako na eni strani za znesek globe, ki se lahko naloži, velja številčno določljiva in absolutna zgornja meja, tako da je najvišji znesek globe, ki se lahko naloži danemu podjetju, določljiv vnaprej. Na drugi strani je izvajanje te diskrecijske pravice prav tako omejeno s pravili ravnanja, ki si jih je Komisija sama določila, med drugim v Smernicah o načinu določanja glob (sodbi Guardian Industries in Guardian Europe/Komisija, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, točka 55, in LG Display in LG Display Taiwan/Komisija, C-227/14 P, EU:C:2015:258, točka 51).
- 49 Točka 13 navedenih smernic določa: „[z]a določitev osnovnega zneska globe, ki se naloži, bo Komisija uporabila vrednost prodaje blaga ali storitev podjetja, neposredno ali posredno [...] povezane s kršitvijo, v upoštevnem geografskem območju znotraj ozemlja EGP“. V točki 6 smernic je podrobneje navedeno, da se „kombinacija vrednosti prodaje, povezane s kršitvijo, in [njene] trajanja šteje kot ustrezen približek, ki odraža gospodarsko pomembnost kršitve in sorazmerno težo vsakega podjetja, udeleženega pri kršitvi“.
- 50 Cilj točke 13 Smernic o načinu določanja glob je torej kot izhodišče za izračun globe, naložene podjetju, vzeti znesek, ki odraža gospodarski pomen kršitve in relativno težo vsakega podjetja v tej kršitvi (sodbe Team Relocations in drugi/Komisija, C-444/11 P, EU:C:2013:464, točka 76; Guardian Industries in Guardian Europe/Komisija, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, točka 57, in LG Display in LG Display Taiwan/Komisija, C-227/14 P, EU:C:2015:258, točka 53).
- 51 Zato pojem vrednosti prodaje iz člena 13 obsega prodajo, ki je bila opravljena na trgu v EGP, na katerega se nanaša kršitev, ne da bi bilo treba določiti, ali je ta kršitev dejansko vplivala na to prodajo, saj promet od prodaje proizvodov, ki so predmet kršitve, najbolje odraža gospodarski pomen te kršitve (glej v tem smislu sodbe Team Relocations in drugi/Komisija, C-444/11 P, EU:C:2013:464, točke od 75 do 78; Guardian Industries in Guardian Europe/Komisija, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, točke od 57 do 59; Dole Food in Dole Fresh Fruit Europe/Komisija, C-286/13 P, EU:C:2015:184, točki 148 in 149, in LG Display in LG Display Taiwan/Komisija, C-227/14 P, EU:C:2015:258, točke od 53 do 58 in 64).
- 52 V obravnavani zadevi ni sporno – kot izhaja med drugim iz točk 73 in 90 izpodbijane sodbe – da prodaja pritožnice, ki se upošteva pri izračunu globe na podlagi „neposredne prodaje v EGP prek predelanih proizvodov“, ni bila opravljena na trgu proizvodov, na katere se nanaša kršitev, to je v obravnavanem primeru trg kartelnih zaslonov LCD, temveč na trgu proizvodov, ki se razlikujejo od

teh proizvodov, in sicer na prodajnem trgu končnih proizvodov, v katere so vgrajeni kartelni zasloni LCD, saj so bili v tem primeru kartelni zasloni LCD predmet notranje prodaje zunaj EGP med pritožnico in njenimi vertikalno integriranimi hčerinskimi družbami.

- 53 Vendar iz točke 45 izpodbijane sodbe izhaja, da prodaja končnih proizvodov, v katere so bili vgrajeni kartelni zasloni LCD, ni bila upoštevana v višini njene celotne vrednosti, temveč zgolj dela te vrednosti, ki bi lahko ustrezala vrednosti kartelnih zaslonov LCD, vgrajenih v končne proizvode, če jih je prodalo podjetje, v katerega spada pritožnica, neodvisnim tretjim osebam s sedežem v EGP. Ta ugotovitev ni bila izpodbijana.
- 54 V nasprotju s tem, kar trdi pritožnica, Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava s tem, da je zlasti v točki 47 izpodbijane sodbe presodilo, da je Komisija lahko na tak način upoštevala prodajo končnih proizvodov pri izračunu višine globe.
- 55 Čeprav pojma „vrednost prodaje“ iz točke 13 Smernic o načinu določanja glob dejansko ni mogoče razširiti tako, da bi zajemal prodajo, ki jo je opravilo zadevno podjetje in ki v ničemer ne spada v okvir očitane kršitve (glej sodbe *Team Relocations* in drugi/Komisija, C-444/11 P, EU:C:2013:464, točka 76; *Guardian Industries* in *Guardian Europe*/Komisija, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, točka 57, in *LG Display* in *LG Display Taiwan*/Komisija, C-227/14 P, EU:C:2015:258, točka 53), bi bilo v nasprotju s ciljem, ki se uresničuje s členom 23(2) Uredbe št. 1/2003, če bi se za vertikalno integrirane udeležence v kartelu lahko zgolj zato, ker so proizvode, na katere se nanaša kršitev, vgradili v končne proizvode zunaj EGP, iz izračuna globe izključil del vrednosti njihove prodaje teh končnih proizvodov, ki je bila opravljena v EGP in ki bi lahko ustrezala vrednosti proizvodov, na katere se nanaša kršitev.
- 56 Kot je Splošno sodišče v bistvu navedlo v točki 71 izpodbijane sodbe in kot je tudi že presodilo Sodišče, lahko namreč vertikalno integrirana podjetja pridobijo korist od sporazuma o horizontalni določitvi cen, ki je bil sklenjen s kršitvijo člena 101 PDEU, ne le pri prodaji tretjim neodvisnim strankam na trgu proizvoda, na katerega se nanaša ta kršitev, temveč tudi na prodajnem trgu predelanih proizvodov, ki so sestavljeni iz teh proizvodov, in to na dveh različnih podlagah. Ta podjetja bodisi zvišanje cen vložkov, ki izhaja iz predmeta kršitve, prenesejo naprej na ceno predelanih proizvodov bodisi ga ne prenesejo naprej, kar jim torej podeli cenovno prednost v razmerju do njihovih konkurentov, ki te vložke nabavljajo na trgu proizvodov, ki so predmet kršitve (sodba *Guardian Industries* in *Guardian Europe*/Komisija, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, točka 60).
- 57 Iz navedenega je razvidno, da je Splošno sodišče v točkah 70 in 71 izpodbijane sodbe pravilno presodilo, da kadar vertikalno integrirano podjetje proizvode, na katere se nanaša kršitev, vgradi v končne proizvode v svojih proizvodnih enotah, ki so zunaj EGP, lahko prodaja tega podjetja teh končnih proizvodov tretjim neodvisnim osebam v EGP vpliva na konkurenco na trgu teh proizvodov, zaradi česar je to kršitev mogoče obravnavati kot kršitev, ki povzroča posledice v EGP, čeprav je trg zadevnih končnih proizvodov ločen od trga, na katerega se nanaša navedena kršitev.
- 58 Poleg tega je Splošno sodišče v zvezi s tem v točkah 48 in 49 izpodbijane sodbe ugotovilo, da iz dokazov, ki so bili obravnavani med drugim v točki 394 spornega sklepa in ki se pred tem sodiščem niso izpodbijali, izhaja, da je bila notranja prodaja kartelnih zaslonov LCD podjetjem, ki so bila udeležena v kartelu, opravljena po cenah, na katere je vplival ta kartel, in da med drugim iz točk 92 in 93 tega sklepa izhaja, da so navedeni udeleženci vedeli, da cena kartelnih zaslonov LCD vpliva na ceno končnih proizvodov, v katere so ti vgrajeni.
- 59 Spomniti je treba, da iz ustaljene sodne prakse Sodišča izhaja, da je samo Splošno sodišče pristojno za ugotavljanje in presojo dejanskega stanja ter načeloma za presojo dokazov, ki jih je sprejelo za utemeljitev tega dejanskega stanja. Če so bili namreč ti dokazi pravilno pridobljeni in če so bila spoštovana splošna načela prava ter postopkovna pravila glede dokaznega bremena in izvajanja dokazov, je samo Splošno sodišče pristojno za presojo vrednosti, ki jo je treba pripisati predloženim

dokazom. Ta presoja torej – razen če gre za izkrivljanje teh dokazov – ni pravno vprašanje, ki je predmet nadzora Sodišča (sodba E.ON Energie/Komisija, C-89/11 P, EU:C:2012:738, točka 64 in navedena sodna praksa).

- 60 Vendar čeprav pritožnica v utemeljitev prvega pritožbenega razloga navaja, da se dokazi, ki so bili obravnavani v točkah 48 in 49 izpodbijane sodbe, ne nanašajo le na vertikalno integrirana podjetja, za katera je Komisija uporabila pojem „neposredne prodaje v EGP prek predelanih proizvodov“, temveč tudi na druge udeležence v kartelu, ali celo na vse udeležence v kartelu, pa Splošnemu sodišču ne očita, da je izkrivilo te dokaze.
- 61 V teh okoliščinah je Splošno sodišče v točkah 46, 70 in 84 izpodbijane sodbe pravilno ugotovilo, da je prodaja končnih proizvodov, čeprav ni bila opravljena na trgu, na katerega se nanaša kršitev, vseeno s kršitvijo člena 101 PDEU izkrivila konkurenco v EGP, med drugim v škodo potrošnikov. Splošno sodišče torej ni napačno uporabilo prava s tem, da je zlasti v točkah 47 in 87 te sodbe ugotovilo, da je bila prodaja končnih proizvodov povezana s kršitvijo v EGP v smislu točke 13 Smernic o načinu določanja glob.
- 62 Poleg tega je treba ugotoviti, bi bil učinek izključitve te prodaje umetno minimiziranje gospodarskega pomena kršitve, ki jo je storilo dano podjetje, saj bi zgolj to, da bi bilo izključeno upoštevanje take prodaje, na katero je kartel v EGP resnično vplival, privedlo do tega, da bi bila nazadnje naložena globa, ki ne bi imela resnične povezave s področjem uporabe zadevnega omejevalnega sporazuma na tem ozemlju (glej po analogiji sodbe Team Relocations in drugi/Komisija, C-444/11 P, EU:C:2013:464, točka 77; Guardian Industries in Guardian Europe/Komisija, C-580/12 P, EU:C:2014:2363, točka 58, in LG Display in LG Display Taiwan/Komisija, C-227/14 P, EU:C:2015:258, točka 54).
- 63 Natančneje, kot je Splošno sodišče ugotovilo v točkah 46, 47, 71 in 74 izpodbijane sodbe, bi neupoštevanje te prodaje nujno pomenilo, da se daje brez utemeljitve prednost vertikalno integriranim podjetjem, ki – kot pritožnica – vgrajujejo pomemben del proizvodov, na katere se nanaša kršitev, v svojih proizvodnih enotah, ki so zunaj EGP, s tem, da se jim omogoči, da se izognejo sankciji, ki je sorazmerna vplivu, ki ga imajo na trgu teh proizvodov, in škodljivosti njihovega ravnanja za konkurenco v EGP.
- 64 V zvezi s tem Splošnemu sodišču ni mogoče očitati, da je razlikovalo med prodajami, ki so jih opravili udeleženci v kartelu, glede na to, ali ti sestavljajo enotno podjetje z družbami, ki vgrajujejo proizvode, na katere se nanaša kršitev, v končne proizvode.
- 65 V skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča je treba pojem podjetja v kontekstu konkurenčnega prava razumeti, kot da označuje gospodarsko enoto, čeprav s pravnega vidika to gospodarsko enoto sestavlja več fizičnih ali pravnih oseb (glej zlasti sodbi Hydrotherm Gerätebau, 170/83, EU:C:1984:271, točka 11, in Arkema/Komisija, C-520/09 P, EU:C:2011:619, točka 37).
- 66 Zato so – kot je Splošno sodišče pravilno ugotovilo v točki 90 izpodbijane sodbe – udeleženci v kartelu, ki kot pritožnica sestavljajo enotno podjetje v smislu člena 101 PDEU s proizvodnimi enotami, ki vgrajujejo zadevne proizvode v končne proizvode, v objektivno drugačnem položaju kot udeleženci v kartelu, ki so tako kot pritožnice v zadevi, v kateri je bila izdana sodba LG Display in LG Display Taiwan (C-227/14 P, EU:C:2015:258, točki 46 in 47), podjetje, ki je v smislu navedene določbe ločeno od podjetja, ki opravlja navedene vgradnje. Medtem ko je v prvem primeru prodaja zadevnega proizvoda notranja, je namreč v drugem primeru navedena prodaja opravljena neodvisnim tretjim podjetjem. Ta objektivno različni položaj zato upravičuje drugačno obravnavanje te prodaje. Pritožnica pa v tej pritožbi nikakor ni izpodbijala ugotovitev Splošnega sodišča, ki so med drugim navedene v točkah 70 in 90 izpodbijane sodbe, glede tega, ali so udeleženci v kartelu enotna podjetja.

- 67 Kot je navedla pritožnica, je Sodišče v sodbi Guardian Industries in Guardian Europe/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363, točka 59) v kontekstu znotraj EGP presodilo, da za določitev vrednosti prodaje, ki se upošteva pri izračunu višine globe, ki se naloži zaradi kršitve člena 101 PDEU, ni treba razlikovati glede na to, ali je bila ta prodaja opravljena z neodvisnimi tretjimi osebami ali z enotami, ki so del istega podjetja.
- 68 Vendar iz te sodbe v nasprotju s tem, kar je navedla pritožnica na obravnavi pred Splošnim sodiščem, ne izhaja, da je treba notranjo prodajo obravnavati enako kot prodajo neodvisnim tretjim osebam, tako da če se je glede zadnjenavedenih upoštevala tista, ki je bila opravljena v EGP, je treba enako pri izračunu globe upoštevati le notranjo prodajo, ki je bila opravljena v EGP.
- 69 Kot je Splošno sodišče v bistvu presodilo v točkah 73 in 74 izpodbijane sodbe, iz sodbe Guardian Industries in Guardian Europe/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363) izhaja le, da mora vrednost prodaje, ki se upošteva pri izračunu globe, ki je naložena vertikalno integriranemu podjetju, načeloma obsegati vse prodaje proizvoda, na katerega se nanaša kršitev, v EGP, vključno z notranjo prodajo tega proizvoda, ki je bila opravljena znotraj tega podjetja.
- 70 Nasprotno pa v primeru, kot je obravnavani, v katerem je bila notranja prodaja proizvoda, na katerega se nanaša kršitev, opravljena znotraj vertikalno integriranega podjetja zunaj EGP, nič ne preprečuje, da se pri izračunu globe, ki se naloži udeležencu v kartelu, ki spada v to podjetje, upošteva prodaja končnih proizvodov, ki jo je to podjetje opravilo v EGP v razmerju do neodvisnih tretjih oseb. Nasprotno – kot je bilo navedeno v točki 56 te sodbe – iz točke 60 sodbe Guardian Industries in Guardian Europe/Komisija (C-580/12 P, EU:C:2014:2363) izhaja, da je treba načeloma to prodajo upoštevati, ker je nanjo ta kršitev nujno vplivala.
- 71 V zvezi s tem trditve pritožnice glede krajevne pristojnosti Komisije niso upoštevne.
- 72 Kot je Splošno sodišče spomnilo v točki 58 izpodbijane sodbe, iz sodne prakse Sodišča nedvomno izhaja, da kadar se podjetja s sedežem zunaj EGP, ki proizvajajo blago, ki se prodaja tretjim osebam v EGP, uskladijo glede cen, ki jih zaračunavajo kupcem s sedežem v EGP, in to uskladitev izvajajo tako, da dejansko prodajajo po usklajenih cenah, sodelujejo pri usklajenih ravnanjih, katerih cilj oziroma posledica je omejevanje konkurence na notranjem trgu v smislu člena 101 PDEU in za katere je Komisija krajevno pristojna, da jih preganja (glej v tem smislu sodbo Ahlström Osakeyhtiö in drugi/Komisija (C-89/85, C-104/85, C-114/85, C-116/85, C-117/85 in od C-125/85 do C-129/85, EU:C:1993:120, točki 13 in 14).
- 73 Vendar v obravnavani zadevi ni sporno, da je bila Komisija pristojna, da za zadevni kartel uporabi člen 101 PDEU, ker so – kot je razvidno iz točk 42 in 66 izpodbijane sodbe – udeleženci v kartelu, med katerimi je tudi pritožnica, v EGP vzpostavili kartel, ki je imel svetovni obseg, in na tem ozemlju prodajali zadevni proizvod tretjim neodvisnim osebam.
- 74 Vendar se ta pritožba nanaša na drugo vprašanje, to je izračun višine globe, ki se naloži pritožnici za to kršitev člena 101 PDEU. V zvezi s tem je treba v skladu s sodno prakso, na katero je bilo opozorjeno v točkah od 46 do 51 te sodbe, določiti vrednost upoštevne prodaje, da bi višina te globe odražala gospodarski pomen kršitve in relativno težo pritožnice v tej kršitvi. Kot je razvidno iz točk od 52 do 70 te sodbe pa je Splošno sodišče upravičeno štel, da je lahko Komisija, če je pritožnica notranjo prodajo proizvoda, na katerega se nanaša kršitev, opravila zunaj EGP, za ta namen upoštevala prodajo končnega proizvoda tretjim neodvisnim osebam, ki jo je pritožnica opravila v EGP.
- 75 V zvezi s tem je treba glede trditve pritožnice, da lahko upoštevanje te prodaje pri izračunu globe, ki se naloži na podlagi člena 101 PDEU, vodi do tega, da organ tretje države, pristojen za konkurenco, za isto protikonkurenčno ravnanje naloži vzporedno sankcijo, v nasprotju s tem, kar trdi Komisija, navesti, da je ta trditev dopustna v fazi pritožbe ob upoštevanju člena 170(1) Poslovnika, ker v ničemer ne spreminja predmeta tožbe. Vendar zadostuje spomniti, kot je že presodilo Sodišče, da

niti načelo *non bis in idem* niti nobeno drugo pravno načelo ne zavezuje Komisije, da upošteva dejstvo, da je bilo podjetje obravnavano in sankcionirano v tretji državi (glej sodbe Showa Denko/Komisija, C-289/04 P, EU:C:2006:431, točki od 52 do 58; SGL Carbon/Komisija, C-308/04 P, EU:C:2006:433, točke od 28 do 34, in SGL Carbon/Komisija, C-328/05 P, EU:C:2007:277, točke od 24 do 35).

- 76 Glede trditve pritožnice, ki se nanaša na točko 33 sodbe Istituto Chemioterapico Italiano in Commercial Solvents/Komisija (6/73 in 7/73, EU:C:1974:18), zadostuje ugotoviti, da ta sodba v okviru te pritožbe nikakor ni upoštevana, ker se ta sodba – kot je pravilno ugotovilo Splošno sodišče v točki 87 izpodbijane sodbe – ni nanašala na določitev višine globe, ki se naloži zaradi kršitve pravil konkurence, ki jih določa Pogodba DEU, temveč na pogoje za uporabo prepovedi zlorabe prevladujočega položaja, ki je določena v členu 102 PDEU, natančneje na pogoj glede prizadetosti trgovine med državami članicami.
- 77 Glede na zgoraj navedene ugotovitve je treba prvi pritožbeni razlog zavrniti kot neutemeljen.

Drugi pritožbeni razlog: načelo prepovedi diskriminacije

Trditve strank

- 78 Prvič, pritožnica trdi, da razlikovanje Splošnega sodišča med vertikalno integriranimi podjetji glede na to, ali s povezanimi subjekti sestavljajo enotno podjetje, ne temelji na nobeni upošteveni razliki. Tako naj se Splošno sodišče v sodbi LG Display in LG Display Taiwan/Komisija (T-128/11, EU:T:2014:88) za zavrnitev trditve, da bi bilo treba prodajo zaslonov LCD matičnim družbam izključiti, ne bi sklicevalo na dejstvo, da je bila zadevna prodaja opravljena znotraj enotnega podjetja. Nasprotno, Splošno sodišče naj bi v točki 89 te sodbe presodilo, da je bila zadevna prodaja v resnici prodaja povezanim subjektom, ki na tej podlagi spadajo v okvir ugotovitve kršitve zgolj zato, ker prodaja znotraj skupine spada v okvir kartela. Iz tega vidika pa naj ne bi bilo nobene razlike med dobavami znotraj skupine, ki so jih opravile tožeče stranke v zadevi, v kateri je bila izdana navedena sodba LG Display in LG Display Taiwan/Komisija (T-128/11, EU:T:2014:88), in prodajami, ki jih je opravila pritožnica in ki se obravnavajo v tej zadevi.
- 79 Po mnenju pritožnice to razlikovanje ni ne objektivno ne skladno. Splošno sodišče je v točki 140 sodbe LG Display in LG Display Taiwan/Komisija (T-128/11, EU:T:2014:88) pojasnilo, da se je „[z]a hčerinske družbe v 100-odstotni lasti [...] štelo, da izhajajo iz istega podjetja kot udeleženci kartela, medtem ko se družbe z deleži v družbah, ki so bile udeležene v kartelu, niso štete za matične družbe, ker ni bilo dokazano, da so bili izpolnjeni pogoji, ki jih za to določa sodna praksa“. Vendar naj bi bilo logiko razlikovanja med vertikalno integriranimi družbami glede na to, ali je upoštevana prodaja opravljena za povezane hčerinske družbe ali za povezane matične družbe, težko razumeti.
- 80 Drugič, pritožnica meni, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da se je v točkah 93 in 94 izpodbijane sodbe oprlo na načelo zakonitosti, da bi zavrnilo njene argumente, ki so se nanašali na načelo enakega obravnavanja. Iz sodb Alliance One International in Standard Commercial Tobacco/Komisija ter Komisija/Alliance One International in drugi (C-628/10 P in C-14/11 P, EU:C:2012:479) naj bi namreč izhajalo, da bi se bilo za zavrnitev predloga stranke mogoče sklicevati na načelo zakonitosti, le če ta predlaga uporabo nezakonite metode za izračun globe. V obravnavani zadevi pa naj bi bila pritožnici zavrnjena uporaba popolnoma zakonite metode za izračun globe. Metoda, uporabljena za dobavo zaslonov LCD znotraj skupine, ki sta jo opravili družbi LGD in AUO, naj bi bila namreč metoda, ki naj bi jo Splošno sodišče in Sodišče potrdili v sodbi Splošnega sodišča Europa Carton/Komisija (T-304/94, EU:T:1998:89) in sodbi Sodišča KNP BT/Komisija (C-248/98 P, EU:C:2000:625). Splošno sodišče naj bi potrdilo zakonitost te metode tudi v sodbi LG Display in LG Display Taiwan/Komisija (T-128/11, EU:T:2014:88) in zato naj bi bilo v izpodbijani sodbi samo s sabo v protislovju.

81 Komisija meni, da ta pritožbeni razlog ni utemeljen in da ga je zato treba zavriniti.

Presoja Sodišča

82 Drugi pritožbeni razlog, s katerim se v bistvu izpodbija razlikovanje, ki ga je opravilo Splošno sodišče, med udeleženci v kartelu glede na to, ali ti sestavljajo enotno podjetje z družbami, ki vgrajujejo proizvode, na katere se nanaša kršitev, v končne proizvode, ali ne, je treba zavriniti kot neutemeljen iz istih razlogov, kot so ti, ki so navedeni v točkah od 64 do 66 te sodbe glede prvega pritožbenega razloga.

83 Vsekakor je treba ta pritožbeni razlog v delu, v katerem se nanaša na točki 93 in 94 izpodbijane sodbe, zavriniti kot brezpredmeten, ker se nanaša na očitke proti odvečnemu razlogu, ki ne bi mogli povzročiti razveljavitve te sodbe (glej zlasti sodbo Dansk Rørindustri in drugi/Komisija, C-189/02 P, C-202/02 P, od C-205/02 P do C-208/02 P in C-213/02 P, EU:C:2005:408, točka 148 in navedena sodna praksa).

84 Splošno sodišče je v točki 92 izpodbijane sodbe namreč menilo – kar v tej pritožbi ni bilo izpodbijano – da če se predpostavi, da Komisija neupravičeno ni štela, da družbi LGD in AOU sestavljata enotno podjetje z družbami, s katerimi sta bili povezani, ta okoliščina pritožnici nikakor ne bi koristila, ker te domnevne napake – tudi če bi bile dokazane – ne bi dokazovale, da je pojem „neposredna prodaja v EGP prek predelanih proizvodov“ sam po sebi napačen, saj opredelitev tega pojma ni odvisna od primerov, v katerih se je uporabil oziroma se ni uporabil. Ker je Splošno sodišče trditve pritožnice v zvezi s tem zavrnilo kot nedopustne, ker ni bil podan pravni interes, so bile ugotovitve v točkah 93 in 94 izpodbijane sodbe glede utemeljenosti teh trditvev navedene le podredno, kar izhaja tudi iz uporabe besede „vsekakor“ v teh točkah.

85 Glede na navedeno je treba drugi pritožbeni razlog zavriniti kot delno neutemeljen in delno brezpredmeten.

86 Iz vsega navedenega izhaja, da je treba pritožbo v celoti zavriniti.

Stroški

87 Na podlagi člena 138(1) Poslovnika, ki se uporablja za pritožbeni postopek na podlagi člena 184(1) tega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.

88 Ker je Komisija predlagala, naj se družbi InnoLux naloži plačilo stroškov, in ker ta s svojimi pritožbenimi razlogi ni uspela, se ji naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. InnoLux Corp. se naloži plačilo stroškov.

Podpisi